

תת"ע 14820/02/23 - מדינת ישראל נגד יונס עלא יונס עלא

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 14820-02-23 מדינת ישראל נ' יונס עלא
תיק חיצוני: 90520763195

לפני	כבוד השופט עמית בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	יונס עלא יונס עלא

החלטה

1. לפני בקשת הנאשם להורות על ביטול כתב האישום בגין טענת התיישנות יחד עם סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן - החסד"פ).

על פי המפורט בכתב האישום, בתאריך 2.3.21 בשעה 22:37 בציר חגור נהג הנאשם ברכב במהירות של 181 קמ"ש כאשר המהירות המותרת היא 90 קמ"ש וזאת בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961. כתב האישום הוגש בתאריך 28.2.23 מספר ימים לפני שחלפו שנתיים ממועד ביצוע העבירה.

טענות ב"כ הנאשם:

2. ב"כ המבקש ביקש לבטל את כתב האישום מחמת טענת התיישנות. (ראה פרוטוקול מיום 19.9.23) בטענתו של ב"כ המבקש הדגיש כי מדובר בעבירה שתועדה במצלמת א3. ב"כ הנאשם טען כי מאחר ומועד ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום הוא 2.3.21, הרי שעל המאשימה להגיש את כתב האישום בתוך 18 חודשים בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה. לדברי ב"כ הנאשם, כתב האישום הוגש כעבור שנתיים, ולכן יש לבטל את כתב האישום. ב"כ הנאשם אף הפנה לסעיף 225 לחסד"פ, אולם מעבר לציטוט הסעיף, לא פרט בפן העובדתי את הטענה.

טענות המאשימה:

3. המאשימה הגיבה בכתב לטענות ב"כ הנאשם. בתגובתה טענה כי מועד התיישנות בעבירות עוון עומד על 5 שנים וכתב האישום הוגש לאחר שנתיים.

ביחס לסעיף 57א(א) לחסד"פ ובצירוף ההנחיה של היועמ"ש 4.1202 בסעיף 4א(2), הרי שפרק הזמן העומד למאשימה הוא 18 חודשים להגשת כתב האישום בעבירות מסוג עוון.

כמו כן הפנתה לסעיף 4(ד) המאפשר את הארכת פרק הזמן באישור פרקליט המחוזי או ראש יחידת התביעות בהתאם לרשימת שיקולים שאינה סגורה.

לדברי כ"כ המאשימה, בתאריך 19.2.23 ניתנה הארכת בדיעבד על ידי ראש היחידה למשך 6 חודשים נוספים.

לדברי ב"כ המאשימה, כתב האישום הגשת בתוך תקופת ההארכה הנוספת של 6 חודשים ובטרם חלפו שנתיים. לכן לדבריה יש לדחות את טענות ב"כ הנאשם.

דין והכרעה:

טענת ההתיישנות

4. לעניין טענת ההתיישנות, הרי שטענה זו נדחית שכן העבירה המיוחסת לנאשם היא מהירות מסוג הזמנה לדין המסווגת כעבירה מסוג עוון. מכיוון שכתב האישום הוגש בתקופה של פחות מ 5 שנים ממועד ביצוע העבירה, הרי שטענת ההתיישנות נדחית.

לעניין תקנה 225א לחסד"פ לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982:

5. ב"כ הנאשם הפנה בנוסף לטענותיו האחרות גם לסעיף 225 לחסד"פ. אך לא פרט מה היא הטענה.

סעיף 225 לחסד"פ נמחק, וב"כ הנאשם ככל הנראה התייחס לסעיף 225א לחסד"פ.

לא נטענה טענה עובדתית או משפטית סדורה.

מאחר וכך, לא מצאתי להתייחס לטענה שלא הובררה די הצורך על ידי ב"כ הנאשם.

סעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

6. בנוסף לחוקים הדנים בהתיישנות עבירות, המחוקק **קבע בסעיף 57א לחסד"פ יחד עם הנחיות שהתקין היועמ"ש 'משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום' בהנחיה שמספרה 4.1202. [להלן ההנחיה]** המתייחסות לקיצור התקופה להגשת כתב אישום.

מדובר בהנחיה מתייחסת לתקופה שבין סיום החקירה וקבלת התיק על ידי יחידת התביעות מהיחידה החוקרת ועד למועד הגשת כתב האישום. דהיינו פרק הזמן בו עורכי הדין מטעם המאשימה דנים בתיק ובראיות ומחליטים על הגשת כתב אישום או גניזת התיק.

סעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כך:

משך הליכי חקירה והעמדה לדין ;

עמוד 2

57א. (א) משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

7. בעקבות חקיקת **סעיף 57א לחסד"פ** נכתבה הנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 - **משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום**, המתווה את פרקי הזמן הנדרשים לצורך גיבוש החלטת התביעה להגשת כתב אישום.

משך '**פרק הזמן הקצוב**' לצורך גיבוש המאשימה להחלטה סופית, בתיקי עוון צריכה להתקבל בתוך 18 חודשים. כתב האישום בתיק זה מייחס לנאשם עבירות על פי פקודת התעבורה מסוג עוון.

8. בהנחיה נכתב כך:

9. לגבי הדרך למנות את התקופה יש למנות את הזמן '**פרק הזמן הקצוב**' ממועד קליטת התיק ביחידת התביעה ועד להחלטה על הגשת כתב האישום.

בהנחיה נכתב כך בסעיף 4א (בסוף הסעיף):

מכיוון שבמקרה זה פעולות החקירה הסתיימו מיד כאשר הרכב צולם על ידי מצלמת א/3 שנמצאת בצד הדרך ולא בוצעו פעולות חקירה נוספות (ולכל הפחות הצדדים לא טענו לכך).

לכן, 18 החודשים במקרה זה מתחילים להימנות ממועד ביצוע העבירה שהוא למעשה המועד בו נקלט התיק ביחידת התביעה.

המאשימה לא טענה שהתיק נקלט במועד מאוחר יותר. ככל והייתה טוענת לכך או מציגה ראיות לכך הייתי נדרש לשאלה זו.

הארכת התקופה של 18 החודשים, וקבלת אישור בדיעבד.

10. בהתאם לאמור בסעיף 4 ד' להנחיה ניתן לקבל אישור בדיעבד להגשת כתב אישום לתקופה של עד 6 חודשים נוספים - המכונה "**תקופת הארכה ראשונה**". ניתן גם להאריך תקופה זו באישור.

בדיון בתאריך 15.1.24 הקריאה ב"כ המאשימה לפרוטוקול הדיון את החלטת ראש היחידה מתאריך 19.2.23 וזו לשונה:

"החלטת ראש היחידה:

בהתאם להנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום, הריני לאשר בדיעבד הארכת משך טיפול תביעה בתיק זה לתקופה של 6 חודשים.

עמוד 3

אישור זה ניתן מאחר ובמהלך התקופה בה נקלט התיק ביחידת התביעה עד למועד הגשת כתב האישום נוהל תיק עקרוני בעניין סוגיית אמינות ותקינות מערכת מצלמות א3 והייתה הצדקה להמתין עד להכרעת בית המשפט לתעבורה בהרכב תלתה. משניתן פסק דין מרשיע הקובע כי מצלמות א3 אמינות ואף מתוחזקות באופן תקין החלטתי להורות על הגשת כתב האישום בתיק זה."

צילום ההחלטה ממערכת הדותן המשטרית אף הוגשה לתיק בית המשפט ונסרקה בנט המשפט.

לכן אני קובע כי המאשימה הוכיחה כי התקבל אישור בדיעבד להארכת המועד ב- 6 חודשים נוספים.

סיכום של דבר

11. העבירה בוצעה בתאריך 2.3.21.

באותו יום החקירה הסתיימה והתיק עבר ליחידת התביעות. (המאשימה לא טענה אחרת).

בתאריך 2.9.22 חלפו 18 חודשים ממועד קבלת התיק על ידי יחידת התביעות.

בתאריך 19.2.23 ניתנה הארכה בדיעבד על ידי ראש היחידה למשך 6 חודשים נוספים.

בתאריך 28.2.23 הוגש כתב האישום.

בתאריך 23.23 חלפו 24 חודשים.

12. לאור האמור - כתב האישום הוגש בתוך 24 חודשים ממועד סיום החקירה (שהוא גם מועד ביצוע העבירה) בהתאם לאישור בדיעבד שהתקבל.

הבקשה לביטול כתב האישום נדחת.

הנאשם ישיב לכתב האישום במועד הדיון הקבוע ליום 19.3.24.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשפ"ד, 05 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.

